

Jako úvod ke kázání **Ještě jednou, Pane**, byl použit úryvek z kázání
Jdi probudit Ježíše ze dne 30. 11. 1963

6 Ale existuje větší služba než služba Božského uzdravování, rozumíte. Nej nemocnější tělo, o kterém dnes večer vím, je takzvané tělo Ježíše Krista. Ono potřebuje duchovní uzdravení. A existuje jenom jeden balzám, který znám a který je schopen ho vyléčit — je to Slovo. A to nemocné tělo bychom chtěli postavit na nohy v síle vitamínů a v moci Evangelia. A právě proto teď věnuji tak mnoho času tomu, abych se pokusil Slovem tuto církev posilnit.

7 Víím, že jsem pouze ubohou náhražkou toho, čemu se říká kazatel, vzdělaný kazatel. Ale věřím tomu, aniž bych nějak zpochybňoval to vzdělané duchovenstvo. Přál bych si to mít. A nesnažím se tím podporovat negramotnost, pokud něco takového říkám. Ale to, co teď potřebujeme, je něco víc, než je tato intelektuální stránka, která nám umožňuje vědět, jak dát dohromady Slovo a mistrovsky ho přizpůsobit. Jedná se o Boha. Potřebujeme Boha, vidíte. Rozumíte? A to ne vždy přichází těmi správně formulovanými slovy. To přichází skrze zasvěcené srdce; srdce, které je zasvěcené Bohu a koná vůli Boží.

8 Tedy, musíte znát tu vůli předtím, než ji můžete vykonat. Zjistíte, kvůli čemu jste tady. Nejedná se pouze o... Vždycky jsem si myslel, že církev tady není čirou náhodou. Ježíš nepřišel na tuto zem náhodou. On nezemřel jen tak náhodou. On přišel za jistým účelem. A tím účelem bylo naplnit Boží přikázání, aby si mohl vykoupit Církev bez poskvrny a vrásky. Ta Církev je církví předurčenou. Každé jméno, jež kdy bylo vloženo do této Knihy — Ježíš je přišel vykoupit. A když bude vykoupeno to poslední jméno, pak bude Kniha uzavřena.

9 Tedy, On neměl v úmyslu, aby byl někdo zatracen. Ale Jeho předzvědění mu umožnilo, aby věděl, kdo bude zatracen. A proto mohl předurčit a pak jejich jména vložit do této Knihy. A potom je ta Kniha vykoupení zavřena a zapečetěna sedmi pečetěmi, zatímco je uskutečňována těmi tajemnými Božími silami. A jednoho dne, kdy tato Kniha vykoupení bude ukončena, vezme ji Beránek. Potom, až z ní bude vyvoláno to poslední jméno, Beránek předstoupí, aby si vyžádal to, co vykoupil — totiž svou Církev. A já věřím, že ten čas je blízko.

10 Tedy, prožíval jsem dost těžký čas, když jsem to dělal. Usiluji však o jedno: totiž o to, abych měl čistý štít.

Ještě jednou, Pane

1 Skloňme teď své hlavy. S našimi skloněnými hlavami a srdci sklánějícími se před Bohem, na závěr této velké konference, toho jubilea, které jsme tady prožívali kolem Slova Páně, zamýšlím se dnes večer, jestli naše srdce nepropukají prostě po něčem od Boha. Pokud ano, můžeme k Němu zvednout ruce a prostě říci: „Je to má prosba, Pane, Ty o tom víš.“

Filipenským 4:19

2 Náš nebeský Otče, pohleď teď dolů na naše ruce. Ty zvednuté ruce znamenají, že Ti odevzdáváme všechno, co máme. A Ty víš, Otče, co potřebujeme, a prosíme, aby ses postaral o naše potřeby. Někdy jsou naše přání něčím větším než naše potřeby. Ale, Otče, Ty nám naše potřeby opatříš, protože o to můžeme prosit s vírou. Ty jsi zaslíbil, že to uděláš. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen. (Můžete se posadit.)

Obracím se teď k bratru Mooreovi a sestře Mooreové, k bratru Brownovi a jeho bratru Lylemu, a k bratru Boutlierovi a ke všem těm znamenitým lidem tohoto sboru a k důvěrníkům a diakonům, čímkoliv jste. Jsem opravdu vděčný za tu výsadu a za ten znamenitý čas, který jsme tady mohli prožít. Tito velcí zakladatelé sem přišli před lety s papírovou stélkou ve svých botách a s nesobeckým zasvěceným úsilím stvořit tady toto místo uctívání pro tyto lidi. Myslím si, že Shreveport by měl být velice zavázán takovým lidem, jako je Jack Moore a všichni ti ostatní, kteří jsou tady. Za to neúnavné nesobecké úsilí, jímž se pokoušeli založit takové místo, kde by světlo Boží a život Boží mohl přicházet k lidem, k těm pocestným, mužům a ženám, kteří sem přijdou, aby se mohli těšit z bohoslužeb. A ať to místo stojí dlouho až do příchodu Pána Ježíše, dokud On s námi nebude hotov.

3 Velice jsem se těšil z těchto shromáždění a z vaší skvělé reakce na službu, na ta poselství. A také z těch velkých věcí, jež Bůh pro nás vykonal, je to prostě nekonečné. Nikdy nepoznáme jejich plný význam, dokud nepřejdeme na druhou stranu, protože semeno bylo zaseto a ono vzejde k životu v těch dnech, které leží před námi. Mnozí byli uzdraveni, možná že si to ještě v této chvíli neuvědomují, ale za chvíli zjistíte, že ta nemoc je pryč. A my to tolikrát zjišťujeme, že se tady nejedná jenom o to, co vidíme, že se stalo; ne vždy víme, co se stane a co se děje a jaký to přinese výsledek. Ovšem já věřím, že tu po

odchodu z tohoto shromáždění nezůstane žádná nemocná osoba, kromě těch, kteří nebudou mít dostatečnou víru a jistotu, že to dílo bylo vykonáno a že to bude v pořádku.

⁴ Ti z vás, kteří zvedli ruce ke Kristu, aby obdrželi křest Duchem svatým a mnoho dalších věcí a skutků milosti, po kterých jste toužili, aby je Bůh ve vašem životě vykonal; já prostě věřím, že každý z vás bude naplněn Duchem svatým, každý. Nezapomeňte na to poselství „Znamení“. Musíte v tom zůstat. Zapamatujte si: vystavte to znamení.

⁵ Nuže, pokud jde o nás, musíme okamžitě odjet do Arizony, do Yumy a do Phoenixu. A pak se vrátíme sem na jih. Neznáme ještě přesně cestovní plán, jen tak nahrubo. Ale budeme tady, myslím někde na jihu v Louisianě, pravděpodobně v únoru, někde tady na jihu v Louisianě, v Dallasu. A potom pojedeme do Georgie sem nahoru a pak na Floridu. Potom bychom měli odjet do Evropy, do června. Pak se sem někam v průběhu července vrátíme a budeme tu až do poloviny srpna. A potom se vydáme na druhou stranu zeměkoule do Jižní Ameriky... ne Jižní Ameriky, ale Jižní Afriky. Od 2. září příštího roku 1964, bude-li vůle Páně, začínáme v Durbanu v Jižní Africe, kde jsme byli svědky, jak třicet tisíc lidí přišlo najednou k Pánu. Bratr Julius Stadskev, který tady sedí, byl v té době na těch shromážděních. Myslím, že je to tak.

⁶ A myslím si, že bratr Julius byl představen; to je muž, který napsal knihu „Prorok navštěvuje Jižní Afriku“. Sestra Stadskelevová tady někde určitě sedí. Teď ji zrovna nevidím... ale, ano, teď ji vidím, s dětmi. Vzpomínám si, jak před několika lety v Minneapolisu, byly takto malé děti; a teď se na ně musím dívat nahoru, je to vysoký chlapec a dívka.

⁷ Sestra Stadskelevová, která je tady, nedávno mi málem puklo srdce, když ta drobná maminka přišla o dítě. A Pán byl... vypadalo to, že ho chtěl vzít. A ona mi telefonovala a chtěla... Oni mě chtěli do Německa dopravit letadlem. A lékař byl k nim tak přívětivý, že čekal, nechal to dítě ležet tak. To malé dítě náhle zemřelo; roztomilé, malinké, baculaté děvčátko. A sestra Stadskelevová předtím ztratila svou matku a byla z toho opravdu zhroucená. Tomu dítěti se od ní dostalo toho nejlepšího opatrování. A ona telefonovala z veliké dálky z Německa, a chtěla, abych tam přiletěl. A já jsem řekl: „Sestro Stadskelevová...“

⁸ Ona vyznala svou víru a věřila, že mě Pán Ježíš poslal konat toto

dílo v těch posledních dnech a vydala tak svědectví, jaké nemohl dát nikdo jiný, a ona to myslela z celého svého srdce. Viděla, jak Pán Bůh koná takové věci; jak křísí mrtvé poté, co zemřeli. Ale vidíte, ve skutečnosti, ať jsem se jakkoliv snažil... Ó, jaká by to byla sláva pro Boha a v Německu a všude jinde! Co se mne týče, kdybych to mohl udělat, určitě bych to udělal. Ale ta první věc, my nesmíme jít, dokud nevíme, kvůli čemu jdeme.

⁹ A tak jsem se šel modlit. A myslím si, že ona zůstávala po nějakou dobu u telefonu během noci. A druhý den, když jsem se vrátil, jsem stále neměl odpověď. A Meda, moje žena, znovu řekla: „Sestra Stadskelevová dvakrát telefonovala. Nemáš už nějaké slovo od Pána?“

Řekl jsem: „Nemám nic.“ A řekl jsem: „Dobře...“

Šel jsem se znovu modlit. Tu noc jsem strávil v lesích. A pak samozřejmě, o to malé dítě se museli nějak postarat. A když jsem se vracel, Pán Ježíš mi dal vidění; postavil se přede mnou a slyšel jsem Jeho hlas, jak řekl: „Nekárej to. Je to ruka Páně.“ A tak jsem věděl, že Bůh z nějakého důvodu vzal její dítě do Slávy, a že by to bylo proti Pánově vůli, něco proti tomu říci.

¹⁰ A pak jsem přemýšlel: „No, bude to velké zklamání. Já jsem ale udělal jen jednu věc. Poslechl jsem Pána. Udělal jsem to, co mi řekl.“

¹¹ Nedávno jsem tady dostal dopis od jednoho kazatele a on vzal výpovědi několika dalších kazatelů. On řekl: „Ten...“ A on byl, myslím si, že to mohl být německý luterán. Nejsem si jist. Nicméně řekl: „Je jedna věc, kterou mohu na bratru Branhamovi obdivovat. Když povstal celý ten rozruch kolem toho, on zůstal pevně stát, dokud neobdržel jasné rozhodnutí od Boha a pak s jistotou věděl, co má dělat.“

¹² A to je jediný způsob, jak můžeme tyto věci provádět; musíme nejdříve uslyšet od Pána, co On nám chce říci. A kdyby mi dnes večer řekl, abych se postavil a vydal se na hřbitov a vzkřísil prezidenta Kennedyho, pozval bych celý svět, aby tam přišel a sledoval, co se stane, protože bych měl: „Tak praví Pán,“ rozumíte. No, ale jak já mohu říci: „Tak praví Pán,“ pokud Pán nic takového neřekl? Vidíte, rozumíte?

¹³ Častokrát jsou lidé vzrušeni a chovají se na základě svého vlastního dojmu a podobně, a podle svého nejlepšího duševního smýšlení. Jenže to není vždy pravda. Čekejte, dokud On vám *to* neřekne a pak *to* budete vědět, a budete to mít přesně. Potom se nemusíte ohledně toho dohadovat. Pokud vám to řekl On, pak je to:

„Tak praví Pán.“ A když vám to řekne, pak můžete opakovat to, co On řekl. A dokud ne, můžete dělat všechno, co jen můžete, co můžete udělat sami, ale nemůžete si tím být jisti, dokud to Bůh neřekl. Teprve potom jste si tím jisti.

14 Na pásku „Je to ten čas, pánové?“ — mnozí z vás tento pásek mají, vidíte. Mohl jsem mluvit v těch pobočkách Křesťanských obchodníků a na jiných místech a říci: „Tak praví Pán. Setkám se se sedmi anděly a bude se o tom vědět v okolních zemích. Něco se chystá, protože On mi to řekl.“ A opravdu to tak bylo, vidíte, došlo k tomu o tři měsíce později, vidíte. A všechny tyto ostatní věci, když vy... Když Pán promluví, musí se to stát.

15 A proto vím, že Jeho Slovo je dokonalé. Nezáleží na tom, co si o něm lidé myslí, je to Slovo Boží. Je to pravda, je to: „Tak praví Pán.“ Vidíte, a my víme, že je to pravda.

Jan 12:32

16 Ježíš přichází. Kdy? Nevím. V jaké formě, jak přijde? O tom nemám ani tušení, nevím to. Je to tady napsáno, On řekl: „A když já budu vzat vzhůru,“ On potáhne všechny k sobě a přijde znovu. Nicméně vím, že On přichází. Ó, jaká jistota. A není pro mne důležité, kdy se to stane, rozumíte. Bude-li to dnes večer nebo příští rok nebo ode dneška za tisíc let, hlavní je to, že přichází! Já mám věčný život. A nebudu tam o nic starší, já tam prostě budu, když On přijde. Tím je to vyřešeno. To je... nezáleží mi na tom kdy, nebo jak to udělá, hlavně, že tam budu!

Jan 5:24

17 A On mi zaslíbil, že já tam budu a už mi dal věčný život, protože řekl: „Kdo přijímá má slova a věří Tomu, který mě poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ A to mi postačí. Právě v tom je moje absolutno. To je moje absolutno. On to zaslíbil. To nemůže nikdy selhat. To nemůže selhat, stejně tak jako Bůh nemůže selhat. U Boha je nemožné, aby selhal. To jediné, co Bůh nemůže udělat, to je, selhat. On nemůže selhat. Neradujete se z toho? Ó, aj!

18 Když jsem začal pozorovat, jak mi přibývá let a uvědomil si, jak mi dvě nebo tři bohoslužby denně způsobují, že začínám být trochu víc unavený, zatímco dříve mi to nevadilo... Ale pak jsem si pomyslel: „Dobře, copak na tom záleží?“

19 Rád bych se vás na něco zeptal. My jsme tady takovými obyčejnými lidmi, a tak co na tom, jestli vám je dnes osmdesát nebo

patnáct? Kdyby vám bylo osmdesát a dožili se zítřka, tak stejně přežijete mnoho lidí, kterým je dnes šestnáct, a jsou ještě dětmi. Už jste o tom někdy přemýšleli? Zcela určitě. Vy jste tady kvůli určitému účelu, abyste sloužili Bohu. A tak, copak záleží na tom, kolik nám je? Jde tady pouze o službu Bohu.

²⁰ Kdyby ke mně přišel Bůh a řekl: „Chci, abys šel na zem,“ a já bych byl tam nahoře a On by mi řekl: „Jdi na zem, dávám ti sto let na to, abys nabyl poznání, ale chci, aby sis sám vybral svá léta. Která léta by sis vybral: Prvních dvacet pět let nebo druhých pětadvacet nebo třetích nebo těch posledních pětadvacet let?“

²¹ Co bych mu na to řekl? Dobře, kdybych chtěl věnovat svůj čas, ó, na to, abych byl fotbalistou nebo atletem a podobně, spíše bych vybral těch prvních pětadvacet let. A kdybych tady chtěl být tesařem nebo nějakým jiným řemeslníkem, dobře, vybral bych si těch druhých pětadvacet let. Ale pokud bych chtěl sloužit Pánu, na to bych si vybral těch posledních pětadvacet let. Od pětasedmdesáti do sta let, protože během této doby by se nahromadilo tolik poznání a věděl bych o tom víc, rozumíte. Dokud jen budu moci stát na svých nohou, jaký je v tom rozdíl, kolik je mi let? Jsem tady, abych sloužil Pánu, a tím to hasne. Amen. A to je pro mne dostačující. On to zaslíbil.

Teď bych chtěl každému z vás poděkovat za vaši laskavost. A doufám, bude-li vůle Páně, že se znovu během tohoto roku setkáme. A pokud už ne tady, bude to na druhé straně. A ať vás Pán požehná. Rád bych se pomodlil za tyto kapesníky. A jakmile vejdemo do toho poselství, nevíme přesně, co se může stát. Chtěli jsme věnovat několik večerů... asi tři večery; z těch pěti nebo šesti, pěti večerů. Věřím, že Pán nám dal povolání pro lidi, abychom vyvolávali lidi, aby je mohl uzdravit. A pak jsme měli jeden den, ten minulý večer; věnovali jsme jej tomu, abychom přivedli každou osobu, která toužila po tom, abychom se za ni pomodlili a provedli ji touto modlitební řadou a modlili se za ni. A doufám, že jsem po této stránce neselhal, snažil jsem se udělat všechno, co bylo v mých silách, abychom se mohli dostat dnes večer do lepšího duchovního, a také fyzického stavu, než jsme byli, když jsme sem před pěti nebo čtyřmi večery přišli. A i kdybych selhal, ať mi to Bůh odpustí, a vy mi to také odpustte.

²² A teď pro to závěrečné poselství, chtěl bych ho zvládnout tak rychle, jak jen to bude možné, protože já kážu dlouho. A řekl jsem svému shromáždění, a tak dále, že od prvního dne tohoto roku něco zkusím. Snažil jsem se to docílit už před třiceti pěti lety, když jsem

nastoupil do služby, abych se z dvou hodin vměstnal do třiceti minut a podobně. Ovšem jsem tak těžkopádný, že nejsem schopný vyjádřit to, co bych si přál během třiceti minut. To je ten jediný důvod. No, já jsem jižan, jak víte, a tak to musím dělat. Nejsem schopen rychle uvažovat. Prostě musím čekat a dávat pozor. Musím čekat na Něj a na má slova. A proto tak dlouho, jak na Něj očekávám, vy prostě mějte se mnou trpělivost.

23 Chtěli bychom si teď přečíst něco z Písma, protože víme, že ono nepomine. A potom, co jsme měli tu chvilku obecenství a rozmlouvání, dřív než přistoupíme k té opravdu svaté části bohoslužby, k přinesení chleba života, pomodleme se ještě jednou.

Jan 7:37; Efezským 2:6

24 Pane Ježíši, jsme Ti vděčni. Obracíme se k Tobě, abychom Ti poděkovali za ty velké dny a večery ve službě v obecenství kolem Slova a s těmito lidmi. Jsme Ti vděčni, Pane. Náš duch se povznesl a jsme velice vděčni, že jsme mohli sedět v nebeských místech spolu s Tebou. A teď, Otče, v tomto velkém posledním večeru tohoto svátku lásky, postav se znovu dnes večer v našem středu a zavolej: „Kdo žízní, ať přijde ke mně.“ Dej to, Pane. Víme, že Ty to uděláš, protože to máš ve zvyku dělat. Je to Tvůj způsob jednání a Ty ho neměníš. A prosím Tě, Bože, abys pro nás zlomil chléb života, abychom byli schopni přijmout tvé Slovo do našich srdcí, jež otevře prameny požehnání pro nás všechny. Požehnej čtení Slova a požehnej nám, když se pokusím zlomit chléb života pro toto shromáždění, ať už jsou jejich potřeby jakékoliv. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Soudců 16:27, 28

25 A teď si otevřeme knihu Soudců, Soudců Izraele. A chtěli bychom se obrátit do 16. kapitoly knihy Soudců a přečíst odstavec ze Slova. Soudců 16. kapitola, a rád bych přečetl 27. a 28. verš.

Dům pak plný byl mužů a žen, a byla tam všechna knížata Filistínská, ano i na vrchu okolo tří tisíc mužů a žen, kteříž dívali se, když Samson hrál.

I volal Samson k HOSPODINU, a řekl: Panovníče HOSPODINE, prosím, rozpomeň se na mne, a posilni mne, žádám, toliko aspoň jednou, ó, Bože, abych se jednou pomstítí mohl za své obě oči nad Filistínskými.

26 Jak žalostný pohled! A toto krátké téma, z něhož bych chtěl vzít svůj text, bych nazval: „Ještě jednou, Pane. Ještě jednou!“

27 Musel to být horký den. Oni pořádali velkou slavnost. A mám z toho špatný pocit pokaždé, když na to jen pomyslím, a to z důvodu charakteru těchto náboženských slavností. Víte, slavnosti jsou v pořádku, ovšem jedná se o podstatu těchto slavností. Ale tato jedna slavnost, já o ní prostě nerad mluvím. Ona se konala ve Filistínské zemi. Oni oslavovali a mluvím o tom s nevolí, protože slavili vítězství nad Božím služebníkem. Boží neposlušný služebník, který přinesl pohanu Hospodinovu jménu a byl poražen a tito Filistéjci slavili ten velký čas vítězství, když jejich bůh ryba vítězil nad Jahvovým služebníkem.

28 To je ale text na zakončení těchto shromáždění! Ovšem cítil jsem se být veden, když jsem prohlížel asi pět set nebo šest set míst Písma, která jsem tady měl. Oči mi padly zrovna na tento text a já jsem uvažoval: „Myslím, že budu na toto téma dnes večer krátce kázat.“ A možná je to právě to, co si Duch svatý přál, aby nám tady z toho bylo něco oznámeno.

29 Byl horký den... tuším, a oběti se spalovaly v ohni dokola toho velkého boha ryby, a tři tisíce Filistínů shlíželo na jeden pár, který právě vstupoval na ten velký stadion. Ten stadion se musel podobat velké houbě, takovým způsobem byl asi zkonstruován. Řekl bych, že tak nebo onak se musel podobat houbě, nějaké muchomůrce postavené asi takto, se dvěma velkými pilíři, které podpíraly stadion, který spočíval víceméně na nich a byl takového tvaru, aby lidé sedící na tom stadionu se mohli dívat dolů na zábavu, která bude probíhat tam dole.

30 A tohoto shromáždění se zúčastnili vysoce vypolírování váleční diktátoři a jejich skvělé dámy vyzdobené klenoty byly rovněž ve shromáždění. A najednou všichni zpozorněli, naklonili se dopředu, protože „zlatý hřeb večera“ měl právě začít. U nás se někdy pořádá to, čemu říkáme „předkolo“, pak následuje úvod, který je předehrou té hlavní události. A oni tam už měli spoustu zábavy, jak se to někdy dělá, přinášely se oběti a zabíjelo se, a tak dále. Ovšem teď za malou chvíli měla začít ta hlavní událost uprostřed toho výkvětu společností ze všech regionů Filistínské země. Oni povstali, protože byli privilegovaní. Seděli v tom velkém, jak bychom to nazvali, hledišti podobné houbě. A možná ti chudí, a tak dále, byli v suterénu. Ovšem ti, kteří byli nahoře, měli lepší výhled a mohli sledovat celou tu zábavu. Byla to lóže pro elitu. Bylo jich tam tři tisíce! Vzduch byl nasycen výpary alkoholických nápojů a opilci celý den hýřili, pili, potáceli se a vyváděli. Stejně tak se motaly opilé ženy. Ale teď se všichni postavili,

protože hlavní událost měla začít, a tak se naklonili dopředu. Chtěli mít dobrý výhled. Nemohli si dovolit, aby jim to uteklo, protože to byla ta hlavní událost.

Soudců 16:26

³¹ Co uviděli? Malého chlapce, který vedl slepého muže doprostřed hlediště k uctění boha ryby, Dáгона. Ten chlapec vedl klopýtající slepou velkou hroudou masa; slepou, k jednomu z těch pilířů. Postavil ho vedle pilíře, aby je pobavil.

³² No, a to je Samson, který byl vynikajícím Božím služebníkem, a teď tu stojí pokořený, slepý, slabý a zneuctěný. Je to obraz zdemoralizované, padlé generace. Je to obraz národa, který se přestal držet Boha. Je to obraz církve, která se přestala držet Božího Slova, a to je právě to, co tady reprezentuje Samson. Pokořený, zlomený; když se tam postavil, nacházel se v hrozném stavu. A tak si můžete představit, jak tam stál; ten velký muž, který v minulosti dokázal vykonat velké věci. A tady stojí v takovém stavu, jak jsem již řekl, pokořený, zlomený, jako symbol, o němž bych vám rád dnes večer něco řekl. A tento symbol znázorňuje právě tuto hodinu, v níž žijeme. Je to stav současné církve. Zlomená, mimo Slovo Páně, pokořená, zbavená své pozice. A dnes přichází na mysl otázka: nápis je na stěně, ale kdo ho může přečíst? Oni o tom nemají ani tušení.

³³ Vezměme tedy a prozkoumejme myšlenky těchto Filistínů. Byla doba, kdy samotné vyslovení jména Samson způsobovalo, že se trásl celý národ. Stačilo se zmínit o Samsonovi, protože Bůh byl s ním. Stačilo vyslovit jen jeho jméno a národ se trásl.

³⁴ Stejně tak to bylo se jménem Ježíše Krista, ale teď se používá v nadávkách a ve vtipech. Zdá se mi, jakoby Ho už nikdo neměl v náležitě úctě. Ačkoliv je to jméno nad každé jméno, které může být kdy jazykem smrtelníka vysloveno. Je to jméno, které je tak velice vyvýšeno nad každé jméno dokonce v nebi, nad každé jméno na zemi a celá rodina na nebi a na zemi je podle Něj pojmenována. A přesto je lidé používají v nadávkách, členové církví je používají při vyprávění vtípů a spousta náboženských vůdců se tomuto jménu rouhá svým vyznáním víry. To je příčina, proč jsme tak pokořeni, tváří v tvář komunizmu, katolicizmu a protestantizmu a věcem, které dnes na zemi povstávají. A proto jsme tak pokořeni. Měli bychom si na to najít odpověď. Bůh ji má pro tento den ve své Knize, jenže my jsme odešli za něčím jiným a zapomněli jsme na ni.

Soudců 15:15, 16

35 Mnoho z těchto Filistínů, kteří se tam postavili, a spousta z nich byli bezesporu vynikajícími bojovníky... Někdo oznámil: „Dalším bodem v pořadí je Samson.“ Mnozí z těch bojovníků se svými nádherně vyzdobenými ženami ověšenými šperky pohlédli přes zábradlí a při pohledu na Samsona si uvědomili, že tentokrát stojí nějak jinak, než když byl Duch Hospodinův na něm, když tam stál s osličí čelistí v ruce a tisíc pobitých Filistínů leželo kolem něj. Ostatní museli utéct někam do skal, aby se schovali.

36 Když tento muž vzal do ruky osličí čelist, která tam ležela na poušti, každý ví, že jeden úder touto kostí o skálu nebo o něco, ji roztrhne na kousky. A jejich přílby, některé z nich byly na palec silné nebo dokonce jeden a půl palce silné a byly vyrobeny z bronzu. A ten muž nebyl žádným vojákem, nebyl vycvičen v ovládání kopí. A Filistíni na sobě měli košile z kovových platů, které se překrývaly podobně jako žaluzie v oknech, a to je chránilo před kopími a před údery jiných zbraní. A měli také přílby, štíty a kopí. A oni obklíčili toho muže, Samsona, a pomysleli si: „Výkvět naší armády bude schopen tohoto muže dostat.“

Soudců 15:14–16

37 A on u sebe neměl žádnou zbraň. Našel starou suchou osličí kost a začal s ní tlouct napravo a nalevo, dokud nepobil tisíc Filistínů. Proč? Bible říká: „Duch Hospodinův byl na něm.“

38 Tady stál, ale jinak. Prozradil své tajemství. Jak dobře si ho pamatovali.

Soudců 16:3

39 Možná tam byla i jiná skupina, která si pamatovala, jak ho jednou v noci v městě Gaze okouzila Dalila. A oni zavřeli své velké brány, které mohly vážít pravděpodobně tunu možná i víc, každá z nich, těžké velké bronzové městské brány. Měly železné závory, které zapadaly do skály a byly zavěšeny na takových závěsech, že ani dnes bychom takové nenašli. A oni řekli: „Samson, jdou na tebe Filistíni.“ A mnozí z těch vojáků stojících tam kolem brány zatajili dech, když roztrhal ty provazy a odešel. A oni se rozprchlí jako hromada švábů v noci, když na ně někdo zasvítí. Duch Hospodinův byl na něm a on popadl jednu z nich a vytrhl ji a zatahl za druhou *polovinu* a byla venku. Naložil si ji na záda a odešel na vrchol hory, kde se posadil. A oni si to pamatovali. „Jaký bojovník,“ mnozí z nich si na to mohli vzpomenout, jak ho viděli při tom jeho velkém vítězství, „ale podívejte se na něj teď!“

⁴⁰ To je obraz církve. Mohu si to přečíst v Bibli o církvi, která byla kdysi naplněná Duchem svatým, a byla provázena velkými znameními a zázraky v jejich shromážděních. Můžeme si vzpomenout, jak před několika lety, před čtyřiceti nebo padesáti lety byla církev naplněna toutéž mocí. Ale podívejte se na ni dnes, stojí obnažená. Něco ji obnažilo; je to totéž, co obnažilo Samsona a bylo to způsobeno tím, že poslouchal ženu, která ho vpustila dovnitř. A to, co obnažilo církev, bylo, že poslouchala tu organizovanou ženu, tu starou Jezábel. Právě ta věc, nad níž měl Samson zvítězit a byl k tomuto cíli vzbuzen, ta ho porazila. A Letniční církev dnes večer je odstavena na těch stejných kolejkách. Právě ta stejná věc, nad níž měla zvítězit — denominacionalismus, ona se opět zformovala do toho stavu, a její moc je ta tam. To je pravda. Hospodinova moc ji opustila.

⁴¹ Měli bychom si to vždy napříč dějinami uvědomit, že jakmile se někdy církev organizovala, Bůh ji v tu chvíli opustil. Padla, a už se nikdy nepostavila. Letnice to bylo něco, co vyšlo z denominace, ale jedná se o to, že jsme si osvojili vedení lidského původu místo vedení Duchem svatým.

⁴² A právě této věci se dopustil Samson. Zamyslete se nad tím, co muselo procházet hlavou toho muže, když tam stál. Musel uvažovat o těch velkých vítězstvích, které mu Bůh dal; o těch velkých věcech, které Bůh skrze něj vykonal a také pro něj, a o tom, kdy byl v Boží přízni, pod mocí Ducha svatého a měl radost a pokoj, dokud byl s Bohem, a z Boha a s Jeho lidem. Ale jak mizerně Ho Samson zklamal! Tedy, ten národ, který měl Samson zničit a byl k tomu vzbuzen, ho teď spoutal.

⁴³ A přesně ta věc, kvůli níž Bůh vzbudil Letnice, ta je spoutala, zbavila obecenství, zbavila moci; oni se hádají, utlačují se vlašni členové. Skvělé velké věci, všechno možné, ale bylo by mnohem lepší, kdyby přivedli starou Armádu spásy s bubnem nebo se starou kytarou a postavili se někde na rohu ulice. Raději bych to viděl v takovém stavu, než se dívat na ty naše velké katedrály, které stojí miliony dolarů.

⁴⁴ Ale tady on stojí. Selhal. Teď byl vězněm toho národa, kvůli němuž ho Bůh vzbudil, aby ho zničil.

⁴⁵ A oni ho teď přinutili, aby dělal nějaké šprýmy a pobavil je. A tak je to dnes, stačí nějaký malý trik (vtip), aby pobavili lidi.

2. Petrova 2:22; Zjevení 17:5

46 Ať ho jenom nějaká žena odláká od zaslíbeného Slova Božího! Právě to se přihodilo církvi, ona dovolila ženě, Jezábel, matce smilnic — představené ve Zjevení 17, aby je nalákala rovnou zpět do těch zvratků, z nichž vyšli. A Bible říká: „Pes se vrátil ke svým zvratkům a umytá svině se znovu válí v bahně.“

2. Petrova 2:22

47 A tak dlouho dokud ta svině zůstává... ona je od přírody svině, bude se rovnou vracet do bahna. A jediný způsob, jak ji můžete před tím bahnem zadržet, je změnit její povahu.

48 Je to jediný způsob, jakým se dá sjednat v dnešní církvi náprava, totiž změnit jejich povahu. Místo nějakého církevního systému, který vodí kazatele za nos, je potřeba Ducha svatého, aby je pomocí Slova vedl zpět do ducha Boží bázně. To je pravda. Jestliže se pes poprvé vyzvrací kvůli nevolnostem žaludku, copak mu to podruhé nezpůsobí tytéž nevolnosti? A pokud nás Bůh povolal z takového neřádu, protože... nezopakuje se to snad znovu? Vracíme se pak zpět ke stejné věci. Nikdy to nebude docíleno.

49 Ten dnešní systém „Jezábel“, který je nyní duchovně slepý, říkám to ze Slova Božího, on se připojuje rovnou ke Světové radě církví. Všechno, museli bychom se dokonce zříci našeho evangelikálního učení, abychom se mohli stát organizací. Protože všechny organizace, které nejsou v této Církevní radě, mám o tom článek z novin, že dokud vaše církve nebude patřit k této Církevní radě, mohou použít vaši modlitebnu v době nějakého nouzového stavu jako sklad munice nebo cokoliv budou chtít. A pokud někdo bude přistižen při modlitbě za někoho a nebude přidružen k této Církevní radě, může být na místě zastřelen za to, že se dopustil přestupku proti federaci. To je pravda. Mám o tom článek z Washingtonu. Oni vás k tomu přinutí. A proto jsem byl proti tomu organizovanému systému. To je to. Musel jsem pomlčet o tom, že to je znamení šelmy, ale teď už je dost pozdě, a tak byste měli vědět, že to je pravda. Ach, podívejte. Je to tak. Přesně tak.

Zjevení 3:19

50 Nuže, co to způsobilo? To přivedlo církve do stavu, kde je vyslečena z moci, kdy jí nezůstalo nic kromě jména, přesně tak, jak je znázorněna ve Zjevení 3. kapitole — Laodicejský věk církve, který zavrhl Krista a On stojí za dveřmi. Přesně tak. A proč? Udělali to přesně tak, jak to udělala jejich matka, vrátili se do denominace. Letničnickí, kteří se narodili vně denominace, byli narozeni mimo ni, ale

jakmile měli hromádku dětí, které se vrátily ze školy, i oni si pořídili semináře, a tak dále, místo horního pokoje. A tak tedy mnohé z těchto velkých církví — muž, jemuž dovolí, aby se stal misionářem v zámoří, se předtím musí podrobit psychiatrickému vyšetření. Prvotní církev nemusela mít nějaký psychiatrický test, ale musela procházet zkouškou krve Ježíše Krista, a v tom je ten rozdíl.

⁵¹ Všimněte si, Samson vyzradil své tajemství Dalile. Ona ho milovala, plácala ho po zádech a říkala mu, jak je hezký a že ho miluje, dokud nevyzvěděla jeho tajemství a pak ho z toho tajemství ostříhala.

Jan 15:7

⁵² Přesně tak to udělala ta stará matka Jezabel té protestantské církvi, ona ji ostříhala. A teď dělají kompromisy v několika málo doktrínách, o nichž tvrdí, že je mají, aby mohli udržet jednotu ve světě. A poprvé, kde si nechala církev ostříhat své kadeře, to bylo v Nicei. A teď se je chystá ostříhat znovu, od té doby, co je tady. Je to její tajemství, je to Slovo. „Jestliže zůstanete ve mně a má slova zůstanou ve vás, prostě, o cokoliv chcete, a stane se vám to.“ Vidíte, tam oni přišli o své tajemství. Podívejte se teď na ně; oni stojí poraženi právě tak jako Samson. Kazatelé, místo znovuzrození...

⁵³ Jak jednou řekl David DuPlessis: „Bůh nemá letniční vnučata.“

⁵⁴ Ale vy říkáte: „Moje maminka byla letniční. Ona měla prožití. Ona dělala toto. Můj otec dělal to-a-to.“ Jenže to nemá nic společného s tebou. Ty musíš mít totéž.

2. Timoteovi 3:3, 4

⁵⁵ Teď máme semináře, které líhnou naše kazatele, a my po celou dobu stavíme větší budovy. Máme studenty psychologie. A to je v pořádku, pokud chcete vyučovat psychologii, jenže mě psychologie nezajímá. Já chci znát pouze Ježíše Krista, vše, co chci znát, to je On. A teď zjišťujeme, že je to tak. A to se rozhodně naplňuje proroctví 2. Timoteovi 3, kde se říká, že budou vlaštní, vidíte, pyšní, nadutí, milující rozkoše více než Boha, bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nezdrženliví a pohrdající dobrými věcmi.

⁵⁶ A co to s námi udělalo? To z našich žen udělalo téměř hollywoodské šoumenky. Je to tak. Kdysi to bylo považováno za špatné chodit do kina, na nějaké představení. Ovšem teď, víte, ďábel zvítězil, on tu věc přinesl do jejich domů. Je to tak. Kdysi to bylo považováno za špatnost, když se to dělalo. Bylo to považováno za špatné, že si naše sestry stříhají vlasy a nosí krátké šaty. Ovšem teď už ne, každopádně ne podle letničního způsobu myšlení v jejich organizaci. Ale je to stále

špatnost na základě Božího Slova! Ale hleďte, ony si nechávají svou moc ostríhat, vidíte. A pak říkají: „Dobře, jenže naše církve věří...“ Nejsem zvědav na to, v co věří vaše církve. Tady jde o to, co řekl Bůh! A kvůli tomu ona dnes stojí a nenalézá odpověď.

⁵⁷ Zrovna tak stál Samson. Samson byl ve stejném rozpoložení. Musel přemýšlet, když tam stál, o svých chybách. Nemyslím si, že by tam člověk mohl stát při zdravém rozumu a nepřemýšlet o tom a přitom vědět, kde se nachází a že se stal kamenem úrazu. Ó, jaký stav, stojí tam velký statný muž! Všechno mužství jaké v něm kdy bylo, nakolik se mohu zmínit o svalech, každý z nich tam byl. Měl stále své svaly, měl své velké svaly, své bicepsy. Měl své velké pěsti. Nepochybně byl takový jako v minulosti. Upřímně řečeno, Letniční církve je dokonce větší, než byla kdysi, ovšem kde je Bůh? O to se jedná. Ano. Když tam stál a vzpomínal na svou chybu, vzpomněl si na to, co to na počátku způsobilo. Co to na počátku způsobilo, to nebyly vyloupnuté přirozené oči, ale byl to jeho duchovní zrak, jehož byl zbaven, když dovolil Dalile, aby ho do toho nalákala.

⁵⁸ A právě to překáží dnešní církvi, ten duchovní náhled do Slova Božího byl vyměněn za snůšku vyznání víry. To je oko... to první, co může ďábel udělat, je vyklovat ti oči. On vám řekne: „To je banda svatoušek,“ říkám ti, „to je to nebo ono nebo ještě něco jiného, to jsou ďáblové metody, mentální telepatie nebo něco tohoto druhu.“ Když se mu podaří propíchnout ti oči, ocitneš se ve tmě.

Soudců 16:28

⁵⁹ Vzpomeňte si na první Samsonovu prosbu v jeho modlitbě: „Pane, ať se pomstím za obě své oči!“ Věděl, že v tom spočívá jeho problém. Všimněte si, jeho kadeře narostly, ale byl slepý. Musel by po zbytek svých dnů vrávorat. Byl slepý.

⁶⁰ Můžeme mít tutéž mašinérii, jakou jsme měli kdysi v minulosti; můžeme mít stejný počet členů, ale k čemu nám to bude dobré, pokud jsme slepí na věc, která se pohybuje před námi, a nemůžeme ji vidět? To, co se děje den za dnem přímo tady s těmito lidmi, sám Duch svatý se zjevuje a lidé to nevidí. Je to slepota, duchovní slepota!

Marek 8:18

⁶¹ Oni stáli a sledovali Ježíše konajícího zázraky, a tak dále a dosvědčujícího, že je Mesiáš, a oni to nemohli vidět. On řekl: „Mají oči, ale nevidí.“ Jsou slepí.

⁶² A Samson byl slepý. Ale hle, co Samson rozpoznal — církve k tomu ještě nedospěla — on věděl, že existuje možnost návratu.

⁶³ Kdyby jenom církev mohla poznat tu možnost, ale dnešní lidé jakoby nemohli uchytit to vidění. Jako kdyby nemohli postřehnout, že ta možnost existuje. Ještě to do nich nevešlo naskrz. Můžete víc křičet, můžete víc tleskat, anebo trochu víc tancovat, jenže o to tady vůbec nejde. Ne. Tady se jedná o návrat do Slova; existuje možnost návratu, aby se Slovo dostalo zpět do vašeho nitra. Ovšem vy jste to tady obešli. Všimněte si, oni sedí těsně vedle sebe. Ó, jistě, tleskají rukama? Ó, ano. Ale vidíte, to jsou jen samé plachty, bez kotvy.

⁶⁴ Viděl jsem pohany, jak tleskají, tancují a mluví v jazycích a dělají všechny tyto věci, vykládají to, ale jsou to Afričtí pohané. Jistě. Viděl jsem, jak položili tužku a šaman se tam postavil a způsobil, že ta tužka se postavila a začala se pohybovat sem a tam a zůstala stát na místě a couvla dozadu a jakoby hrála do taktu: „Holení a střihání za pětadvacet centů,“ a psala v neznámém jazyce a něco napsala a jeden z nich se tam postavil a vyložil to. Ó, aj!

⁶⁵ Na něčem takovém nemůžete stavět. Mnozí z nich mluví v jazycích a popírají samotné principy Ježíše Krista. Vzal jsem svou Bibli, otevřel ji před jedním mužem, který tam stál a mluvil v jazycích a řekl jsem: „Bratře, je to přesně tak.“

⁶⁶ „A já to nechci ani vidět. Sláva Bohu! Víím, co Ježíš řekl a o ten zbytek se nestarám. Haleluja! Chvála Bohu“ — něco takového. Proč — člověk, který se odvrátí od pravdy, on ve skutečnosti dal na tancovačku, aby se vyhnul tomu, aby viděl pravdu, to je pokrytectví — a vyššího rázu; jenom proto, že kdyby přijal pravdu, pak by musel vrátit členskou legitimaci. A to je horší než v případě Samsona. Všimněte si, oni to nepochopili. Oni se toho úzkostlivě drží.

⁶⁷ Nuže, ó, jistě, máme velká neformální shromáždění, setkání, jak tomu říkáme, celosvětová probuzení, a tak dále, všechno je to plně pozlátka, jistě, velké vznešené věci, velká reklama: „Muž s poselstvím na tuto hodinu, a Ten-a-ten a Ten-a-ten.“ Toto všechno máme, jenže kde je Bůh? A to je to, co hledáme, jenže kde je Bůh? Velké sousto učeného komediantství, někdo s dostatečnou mírou vzdělání tak, aby ne... používá slova a polovina lidí neví, o čem vlastně mluví. A přesto se honosí velkými tituly, vědeckými tituly a vědeckými stupni a promocemi a je schopen přednášet, správně seřadit slova a postavit se dokonale a zpřímá a vyslovit „amen“ správným způsobem, otočit se na patě jako nějaký vojenský oficír a odcházet z pódia. Ale kde je Bůh? Samson kdysi stál v takovém postavení a věděl, co je Boží moc, ale teď byl z těchto privilegií ostríhán. Byl stejně tak velký jako kdysi, ale Bůh

tam nebyl.

68 Dnes toho máme mnoho. Mrzí mě, že to máme, ale je to tak. Všimněte si. Ovšem to nepřinese zpět Ducha Božího. Jedná se o to, že lidé nejsou ochotni zaplatit cenu, aby se k tomu mohli znovu vrátit. Věřím, že Bůh zůstává tentýž jako kdysi. Ale jedná se o to, že lidé jsou natolik zamotáni do světa, a svět do nich, že mají jen tolik náboženství, aby žili v takové mizérii. Nemají ho tolik, aby se podvolili Bohu a vydali Mu celé své srdce, ale jenom tolik, aby řekli: „Chodím do kostela. Opravdu se mi líbí ten zpěv a to tleskání. Ano, mám to rád, vidíte.“

2. Korintským 7:10

69 Ale, když přijde na to, abyste uplatnili v praxi to, o čem mluvíte, a byli ochotni vyznat, že jste na tom špatně, oni to neudělají. To jim schází. Oni to nemají. Jedná se o to opravdové usvědčení, a to potřebujeme. My jsme to však dávno opustili, už dávno. Odložili jsme to. Modlitbu, vyznání a usvědčení jsme vyměnili za emoce, třesení se nebo šubání, poskakování sem a tam. Z toho důvodu se to nedrží pohromadě, protože tady není nic, co by je mohlo udržet, dokud se nepostavíte na základ Božího Slova, zbožného zármutku, být připraven činit pokání a věci napravit a dělat to, co je správné a být hotov žít správným životem. Nejsem zvědav, co lidé říkají nebo něco jiného, vy žijete pro Ježíše Krista, tak jak On řekl. Pak cestou návratu, berete tu církev takovou, jaká je. Existuje totiž cesta návratu. Jenže oni nejsou ochotni to udělat.

Soudců 16:30

70 Samson se modlil správně: „Hospodine, dovol mi umřít s těmi Filistíny.“ Ó, aj! Vidíte, kolik ho to stálo. Co když Bůh odpoví na jeho modlitbu? „Dovol mi umřít.“ Ó, mně se to líbí.

71 Byl to Patrick Henry, který řekl: „Dejte mi svobodu nebo smrt?“ To je pravda.

72 V pořádku, o to se jedná, svobodu nebo smrt! Zpět k Bohu nebo smrt. A co my uděláme? Co my napodobujeme? Na co si to hrajeme, na křesťanství? Pokud je Duch svatý stále tím Duchem svatým, který spadl o Letnicích, On bude stále konat tytéž věci jako tehdy. Ta samá moc, tentýž Duch, bude konat tytéž věci. My nepotřebujeme Církevní radu. My potřebujeme Bibli v akci. Přesně tak.

73 Teď zjišťujeme, že Samson se modlil správně: „Hospodine, dovol mi zemřít s nepřitelem,“ zemřít s tím nepřitelem, který ho dostal do takové bryndy. Není to to, za co by se lidé dnes večer měli modlit?! A my vidíme, že věc, která to způsobila, je vzdalování se od Bible

směrem k vyznání víry. Potom je třeba zemřít těmto věcem, dostat se z toho, zemřít tomu! Samson byl ochoten zaplatit cenu, aby se dostal zpět k Boží moci. Je cena, kterou je třeba zaplatit, ale dnes jakoby se lidé tím nezabývali.

74 Ó, my slyšíme o probuzení, jistě. Ano, máme denominační probuzení, získáváme více členů a podobné věci. Ale podívejte se na morálku, ona se neustále zhoršuje. Podívejte, jak velice jsme vzdáleni od Boha a oni se vzdalují čím dál tím víc, vzdalují se od Slova. A teď, když vstupují do té Církevní rady, co, oni přijali největšího zabijáka, jakého kdy církev měla. Bylo jim zanecháno Slovo Boží, ale oni ho obešli. Nemůžete vyučovat Bibli; musíte vyučovat jejich vyznání víry. Tady to je.

2. Timoteovi 3:8

75 Samson věděl o jedné věci, a já se zamýšlím nad tím, jestli si to církev vůbec uvědomuje. On věděl, že jeho odpadlický stav nebyl schopen čelit výzvě tamté hodiny. A já dnes vím, že tento odpadlický stav církve není schopen čelit výzvě této hodiny, a bude ještě hůř. Bible říká: „Jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, tak i tito lidé zkažené mysli budou odstupovat od víry.“ I když to dokážou přesně napodobit.

2. Mojžíšova 4:8, 12

76 Mojžíš odcházel se svým pověřením od Boha s holí v ruce. Bůh řekl: „Udělej před nimi toto znamení. A když ho nebudou chtít poslechnout, pak před nimi udělej to druhé znamení. Já budu s tebou, postarám se o ten zbytek.“

77 Dobře, Mojžíš se tam vydal se svým prvním znamením. A jakmile předvedl své první znamení, objevili se tam všude napodobitelé a dělali totéž. Ale Mojžíš se tím neznepokojoval. Prostě stál, protože věděl, že to byl Bůh, který ho poslal. A zapamatujte si, že toto se v těch posledních dnech zopakuje, rozumíte.

78 A náš nynější odpadlický stav není schopen čelit výzvě této hodiny, ačkoliv celý tento velký systém je tady. Letničních je dnes ve světě více, než bylo kdykoliv, více letničních věřících. To je pravda.

79 Víte, „Nedělní host“, ty katolické noviny, nedělní noviny, které se jmenují „Nedělní host“, tuším, že asi před dvěma lety napsali určité sdělení. Bylo tam řečeno: „Nejvíce rostoucí církví na světě jsou letniční.“ Dále bylo řečeno: „V minulém roce zaznamenala Katolická církev milion obrácení ke Katolické církvi.“ Ale řekli... To je katolicismus. Ale řekli: „Letniční církev zaznamenala jeden a půl

milionu nově obrácených.“

80 Tedy, ten systém je tady, my ale nemáme takovou moc, jako když nás byla jenom hrstka. Stálo tam to obrovské Samsonovo tělo, jenže kde byla moc Boží? Ano, denominační systém nepotvrzuje Slovo Páně. To je pravda. Teď si všimněte.

81 Hovořil jsem s knězem, který bydlel o ulici dál než já. Byl z kostela Svatého srdce.

82 Asi měsíc potom, co se ukázalo to nové číslo, luteránský kazatel pozval kněze Katolické církve z kostela Svatého srdce, aby kázal z jeho kazatelny. Katolický kněz pozval luteránského kazatele, aby sloužil za něj mši. „Výměna kazatelen“ — napsáno velkými písmeny v novinách. Jistě, ó, aj, pokud to někdo vidí a nevyvodí... Jestliže tomu nerozumíte, no, jste opravdu duchovně slepí. Ano.

83 Měl jsem rozhovor s tím knězem a on mi řekl: „Chtěl bych si s vámi promluvit, pane Branhame.“

„Dobře,“ odpověděl jsem.

84 A řekl: „Křtil jste Frazierovu dívku, jménem Mary Elizabeth Frazierová?“

Řekl jsem: „Ano, pane, udělal jsem to.“

Řekl: „Biskup si o tom přeje písemné prohlášení.“

Řekl jsem: „Z toho vyvozují, že se obrátila na katoličku.“

85 On řekl: „Ano,“ řekl „vrátila se zpět do mateřské církve.“

86 Řekl jsem: „Ano, pane, její matka mi o tom říkala.“

Řekl: „Ó, ano, její matka to nepřijala nějak moc nadšeně.“

87 Řekl jsem: „Její maminka mi řekla, že by s ní raději šla do hrobu. Popravdě řečeno, tak to pověděla.“

88 A on řekl: „Potřeboval bych to podepsané prohlášení.“ Zeptal se: „Vy jste ji pokřtil? Jak jste ji pokřtil?“

Odpověděl jsem: „Křesťanským křtem.“

89 „Chtěl bych vědět jak, pane? Pokropil jste ji, polil nebo ponořil?“ zeptal se.

„Křesťanský křest je ponořením,“ řekl jsem.

⁹⁰ „Aha,“ řekl, „v pořádku. Pokřtil jste ji ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého?“

⁹¹ Řekl jsem: „Ano, pane. To je Ježíš Kristus. Je to jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Takovým způsobem jsem jí pokřtil.“

⁹² „Vy jste ji tedy pokřtil ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého?“ zeptal se znovu.

⁹³ Řekl jsem: „Ano, pane. Ale nevyjmenoval jsem tato slova. Pokřtil jsem ji ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, to je totiž jméno Ježíše Krista.“

⁹⁴ On řekl: „Ó, ano, rozumím,“ a poznamenal si to. Řekl: „Víte co, tak křtila Katolická církev na počátku.“

„Skutečně?“ řekl jsem.

Řekl: „Ano, takovým způsobem.“

„A co se stalo?“ zeptal jsem se, „běželi jste správně.“

Řekl: „Nu co,“ řekl „vidíte,“ řekl, „vy věříte Bibli. Bůh je ve své církvi.“

Oponoval jsem: „Bůh je ve svém Slově, pane, ve svém Slově.“ A zeptal jsem se: „Vy říkáte, že Petr byl prvním papežem?“

„Jistěže byl,“ odpověděl.

Skutky 2:38

⁹⁵ „Dobře,“ řekl jsem, „jestliže Katolická církev musí sloužit všechny mše v latině a podobně a není možné to změnit, co tedy pověděl první papež, když řekl ve Skutcích 2:38, kde je napsáno: ‚Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů.‘“ On řekl: „Kdybys...“ Řekl jsem: „Na základě toho vyznání, a tak dále.“ Řekl jsem.

Jan 20:23

⁹⁶ On řekl: „Neřekl Ježíš svým učedníkům ‚komukoliv odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny a komukoli je zadržíte, tomu budou zadrženy?‘“

Řekl jsem: „Ano, řekl.“

⁹⁷ „Pak co je na tom špatného? Přece vám to říká sama Bible.“

Skutky 2:37, 38

⁹⁸ Řekl jsem: „Jestli tedy budete odpouštět hříchy takovým způsobem, jak odpouštěli oni, pak půjdu s vámi. Protože Petrovi, který

obdržel klíče, byla položena otázka: ‚Co máme dělat, abychom byli spaseni?‘ On řekl: ‚Čiňte pokání každý z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na znamení odpuštění hříchů.‘ Dělejte to tak stejně a já půjdu s vámi.“ Amen. To je Slovo. Je to Boží cesta, jak to dělat. A oni to oslabili. To znamená...

On řekl: „Dobře, ale já jsem se nepřišel s vámi hádat.“

⁹⁹ Namítl jsem: „A kdo se hádá?“ Řekl jsem: „Já ne. Já se nehádám. Vy jste mi jenom položil otázku a já jsem na ni odpověděl, jak nejlépe jsem uměl.“

¹⁰⁰ Řekl jsem: „Rád bych se vás na něco zeptal.“ A řekl jsem: „Vy říkáte, že Bůh je v církvi.“ A teď využiju příležitost, abych vám něco řekl: „Ti první křesťané, pokud je chcete nazývat katolíky, v pořádku; Petr, Jakub, Jan, Marek, Lukáš a ti ostatní... Ano.“ A řekl jsem: „Pak v tom následujícím biblickém řádu, jenž byl sepsán těmito apoštoly, chcete mi říct, že dnes jsou vaše diecéze mnohem větší než ty tehdejší a že jste moudřejší? A víte, jak se o ty věci postarat...?“

„Ano, pane. Je to přesně tak,“ odpověděl.

¹⁰¹ Zeptal jsem se: „Proč tedy, když se řídili těmito příkázáními Ježíše Krista, křísili mrtvé, vymítali dábly a konali různá velká znamení a divy a proč vy to dnes neděláte? No, něco tam někde nehraje?“

¹⁰² Pokud církev byla lepší v Lutherově věku nebo ve Wesleyově věku nebo v některém jiném věku, pak by to dělali již tehdy; ale proč oni tehdy tyto skutky nekonali? Samozřejmě. Zpět ke Slovu!

¹⁰³ Stál tam Samson, zbavený své moci. Ovšem víte, bylo tam něco (musím si pospíšet), co Filistíni, když tam Samson stál a důkladně o tom uvažoval, nezpozorovali.

¹⁰⁴ Přál bych si, abych mohl vzít tento letniční svět a strčit jej někam do kouta a dovolit jim na chvíli o tom pouvažovat, prostě jen rozumně pouvažovat o těchto věcech. Kde jsme dnes s celým tím naším kolosálním tělem organizace? Každý je proti tomu druhému. Jednotáři proti dvojičným, dvojiční proti trojičným, a tak dále, všichni proti všem, a tak to je. Ovšem tak by to nemělo být. Jistě že ne. Měli bychom se vrátit, sejít se spolu a vyřešit tuto situaci na základě: „Tak praví Pán.“

Amos 3:7

¹⁰⁵ Ale co se to děje s proroky v církvi? Slovo Páně by mělo přicházet k prorokům. A jestli prorok, který o sobě tvrdí, že jím je, a popírá tuto biblickou pravdu, pak na základě Slova prorokem není.

Tedy, měli bychom mít tyto dary, které by nás uvedly do řádu a udržely by nás v něm. Ovšem tak nebo onak, my se od toho vzdalujeme. A oni stojí zahrnutí někam do kouta.

¹⁰⁶ Samson tam stál, stál tam v rohu a přemítal o všem, co se stalo. A tito Filistíni, oni tam také stáli a objímali ženy a shlíželi dolů, říhali a popíjeli a oslavovali vítězství nad Jahvovým služebníkem. Ó, aj! Copak se s vámi něco neděje, když na to pomyslíte? Vítězství nad Jahvovým plánem! Ano, oni tam stáli se svým bohem-rybou. Dágon byl bohem-rybou. A oni mu spalovali oběti. Zabíjeli lidské životy, malé děti umíraly jako oběti, propíchovali jejich srdce mečem, aby je přinesli jako oběť. A oni tam byli zúčastněni na té velké slavnosti vítězství nad Jahvem.

¹⁰⁷ A církev dnes večer, jako ta banda Filistínů se škodolibě raduje ze záměru Církevní rady, která uzavře každou církev, která k ní nepatří. Samson, nenech si nikdy ostříhat vlasy! Zůstaň stát se Slovem. Ať se stane cokoliv, ty zůstaň stát se Slovem. A nenech ty věci smíchat dohromady.

¹⁰⁸ Samson začal uvažovat: „Jsem zvědav, jestli existuje nějaká možnost?“ Říká si. „Vím, že mi narostly vlasy, ale jsem slepý. Možná by se našla nějaká možnost nového probuzení. Snad ta možnost tady je.“

Soudců 16:26

¹⁰⁹ Říká tomu malému chlapci: „Polož mé ruce na ty pilíře. Jsou to ty pilíře, na nichž stojí tato budova?“

„Ano.“

„A říkáš, že všichni králové a významné osobnosti jsou tam nahoře?“

„Ano.“

¹¹⁰ „Jsem unaven. Nutil jsi mě dělat tolik šprýmů a podobných věcí! Nepoložil bys mé ruce na ty pilíře?“

¹¹¹ A on položil ruce na ty pilíře, postavil se mezi ně, asi tímto způsobem, a opřel se o ně dlaněmi. Filistíni oslavovali a báječně se bavili; zapomněli ho však sledovat. Ó, aj!

Soudců 16:30

¹¹² Ale on začal přemýšlet: „Bůh je stále Bohem. Vím, že je. Měl jsem možnost Ho vyzkoušet. Měl jsem možnost Ho podrobit testu. Vím, že On stále zůstává Bohem. To já jsem ten, co se dopustil zla. Já jsem ten, co zhřešil.“ A oni nezapomněli, že slzy kanou z jeho slepých

důlků a stékají mu na bradu. Stejně nezpozorovali, jak se pohybují jeho rty: „Pane, provinil jsem se. Dovol mi zemřít s těmi Filistíny.“

113 Stál víc o to, aby se Slovo Boží projevilo před touto Jezábel, než stál o svůj vlastní život. Ó, kdyby se tato touha mohla vrátit zpět do církve! Ano. On se nemodlil za nový řád, za novou denominaci, ale za Slovo Boží, aby mohlo být uvedeno znovu ve známost; to zaslíbení, které kdysi měl, aby se mohlo k němu vrátit. A uvědomoval si, co se může stát, jestli jeho modlitba bude vyslyšena, ale byl připraven a myslel to smrtelně vážně. Ó, kdyby se jen církev mohla dostat do takového stavu! A potom zavola!

Soudců 16:28

114 Pomalu se modlil: „Pokud možno, Pane. Pokud možno. Stojím tady, a celé mé tělo je v pořádku. Stojím tady, narostly mi vlasy, ale nevidím, jinak bych jim mohl znovu namlátit. Protože moje oči jsou slepé. Nevidím, kam jdu, ale pokud možno, Pane, dovol, ať se to stane, Pane, ukaž svou moc.“

A pak zvolal: „Ještě jednou, Pane, ještě jednou.“

115 Ó, kéž by to mohla zvolat církev: „Ještě jednou, Pane, dovol nám, abychom viděli Tvoji moc.“

Soudců 16:30

116 „Ještě jednou!“ A když tak plakal a prosil Boha, jeho svaly znovu začaly nabírat na objemu. Každé vlákno v jeho těle se dalo do pohybu. Sestoupil na něj Duch svatý. Napnul paže a moc Ducha svatého byla na něm a celá budova se v ruinách zhroutila. Bible říká, že toho dne zabil víc Filistínů než během celého svého života. Splnil Boží pověření, které mu bylo dáno. „Ještě jednou!“

117 Tak se to stalo pokaždé, když Boží moc sestupovala a padaly ty velké struktury „ismu“. Největší Samsonovo vítězství nad nepřítelem se stalo v jeho konečné době.

118 Nuže, dovolte mi něco na závěr říci. Letničíní, můžeme se postavit u pilířů těch velkých organizací, můžeme se postavit u pilířů Hollywoodu a všech těch ostatních věcí, které nás oddělují od lásky Boží, která je v Kristu, můžeme se tam postavit a činit pokání a hlasitě znovu zavolat: „Pane, ještě jednou nás udělej letničíními! Ještě jednou, Pane, ještě jednou nás udělej letničíními! Ještě jednou ukaž svoji sílu, Pane! Ještě jednou?“

119 Poslyšte, zničte svého nepřítele, dříve než on zničí vás. On to udělá. Začněte znovu ta starodávná shromáždění a podobně. A, ach,

nechte Dalilu na pokoji, nechte svět světem, ty věci, které vás vábí do různých malých podniků, kterými byste se neměli zabývat. A těch malých věcí a problémů, které vcházejí do církve, a to, že nejste schopni přijmout napomenutí, protože nemusíte; můžete přejít do jiného sboru, a tak dále. V těch raných dobách, pokud se člověk nebyl schopen vyrovnat s Božím Slovem, oni ho vynesli mrtvého.

120 „Přiveď nás zpět k Letnicím!“ Ne k hollywoodskému herectví, ale s celým srdcem obráceným k Bohu. To potřebujeme. „Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“

121 Ó, kdybych mohl vidět, jak se to děje, kdyby se moje pohasínající oči mohly znovu podívat a spatřit, že církev zapoměla na své rozdíly! Ó, kdybychom mohli vidět, že denominační systém se zhroutil a byl uvržen rovnou do náruče této rady a kdyby mohla říci: „Nechceme s tím mít nic společného! Nemůžeme nechat propadnout naše právo prvorozeného!“ Kéž bych mohl vidět trojiční a jednotáře a ty ostatní, jak se sejdou spolu a řeknou: „Bratři, vraťme se na to místo, kde jsme Ho opustili. Vraťme se tam, kde jsme se začali jeden s druhým přít na téma vodního křtu, vraťme se a přijměme biblický způsob,“ a mohli znovu zavolat: „Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“ A vzít všechno herectví... a mnozí z těch lidí na pódiu neví o Bohu víc než koza o petrželi. A všechny ty ženy v těch těsných šatech, že jim vylézá kůže navenek, které chodí sem a tam po pódiu a tleskají a poskakují kolem dokola jako nějaká banda hereček a podobně.

122 „Bože, přiveď nás zpět k Duchu svatému a k moci a k projevu Slova! Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“ Věříte tomu? „Ještě jednou, Pane, ještě jednou, dovol mi vidět přítomnost Ježíše Krista, jak se prochází církví, dovol mi vidět moc Jeho zaslíbení, která se mezi námi projevuje. Ještě jednou, Pane, ještě jednou! Bože, buď milostiv, pomoz nám!“

123 Vidíte, kam nás ty jiné věci dostaly? To dokáže zmařit... zapudit Kristovu povahu ze sborů, z církve, z lidí. Měli bychom být navzájem tak provázaní, že by nás nic nebylo schopno rozdělit od tohoto Slova a od lásky jeden k druhému.

124 Ježíš Kristus je tady. On je naším Otcem. On je naší matkou. On je mým lékařem. On je mým Králem. On je mým Bohem. On je mým životem. On je mou radostí. On je mým pokojem. On je pro mě vším, čím je. On je pro mne vším ve všem. On je teď tady.

125 On chce církev přivést zpět na to místo. Zamýšlím se nad tím,

jestli bychom mohli zvolat: „Ještě jednou, Pane,“ a dovolili našim slzám pokání, aby stékaly z našich slepých důlků. Nemluví jen k této církvi, je to tady nahráváno, víte, to obejde svět kolem dokola. Ať se naši lidé k tomu vrátí, ať se vrátí na místo, kde bychom mohli znovu zvolat shromáždění, jak jsme to mívali.

126 Při ohlédnutí zpět na těch deset nebo patnáct let, podívejte, jak se ty stavy snižovaly, podívejte, jak to stále a stále upadalo, tak že se to stalo téměř ostudou. Člověk se cítí téměř rozpacitě, když se mluví o Božském uzdravování, protože lidé tomu přinesli tolik hanby; a když mluvíme o Duchu svatém, je s tím spojena taková pohana, kterou jsme na to sprovodili. To souhlasí. Bůh není vinen. Je to Samson, který opustil zásady Božího Slova a nahradil to něčím jiným a dovolil organizaci, aby ho ostříhala; ona ho do toho nalákala.

Židům 13:8

127 Říkám ti, můj bratře, sestro, pokud se už nikdy po této straně velkého Božího soudního tribunálu nevidíme: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“ Jeho Slovo je pro mě život. On je teď tady. Věříte tomu? Víím, že je.

Izaiáš 55:8; Filipenským 4:8

128 A jedinou věc, kterou musíte udělat, abyste si uvědomili, že On je tady, je, abyste se odklidili z cesty. Dokud mu stojíte v cestě, Bůh s vámi nemůže nic udělat. Když uvažujete vlastními myšlenkami, pak Boží myšlenky nemají šanci. Ale pokud přestanete uvažovat vlastními myšlenkami, začnete uvažovat Jeho myšlenkami! „Moje myšlenky nejsou vaše myšlenky.“ On řekl: „Je-li nějaká chvála, nějaká ctnost — o tom přemýšlejte.“ Ne, co o tom říká nějaká církev, ale co o tom řekl Bůh!

129 Podobně jako zde ta malá ležící dáma, která se chvěje na nosítkách. Ta žena bude takhle ležet celý svůj život, dokud neupře svou víru přímo na Ježíše Krista. A nezáleží na tom, co se stane nebo nestane, když jí to bude zjeveno, pak ji nic nemůže zadržet před uzdravením. To je pravda. Ale když vezmeš svoji... Záleží na tom, na co budeš myslet.

130 Pokud jen budete věřit a mít víru, Bůh pro vás může udělat všechno. A největší věc, kterou pro vás může vykonat dnes večer, je, přitáhnout vaši duši zpět do přítomnosti Jeho bytosti. Rovnou tam, kde každá osoba, která se tady nachází...

131 Jen pomyslete, co kdyby Duch svatý vzal každého, který je tady, pod svou kontrolu? Zamyslete se nad tím, co by se dnes večer stalo,

pomyslete na to, co by se dělo v Shreveportu do zítřka večera! Všude by o tom oznamovaly titulky: „Skupina nějakých lidí se zbláznila. Uzdravovali nemocné, křísili mrtvé a dělali všechny možné věci v Shreveportu v Louisianě ve Spojených státech, USA.“ Vysílali by o tom, co se dělo, v televizi, kdyby vás mohl vzít Duch svatý úplně pod kontrolu.

Jan 16:24

132 A proč On to nedělá? On to chce. Chtěl by to. Čeká na to. „Dobře,“ říkáte, „prosil jsem Ho o to mnohokrát, ale už se o to zdráhám víc prosit.“ Proste o hojnost, aby vaše radost byla dokonalá.

133 Dokážete si představit malou ryбку, asi dva centimetry dlouhou, jež se nachází uprostřed Pacifiku, jak říká: „Musím pít vodu šetrně, aby mi jednou nedošla“? Dokážete si představit myšku, asi takhle velkou, v těch obrovských egyptských sýpkách, jak uvažuje: „Musím omezit příjem potravy na jedno zrnko denně, protože by mi mohly dojít zásoby do příštích žní“? Ó, aj! Teď to podělte sto miliardami a budete si moci představit, jak nesnadno můžete vyčerpát Boží milosrdenství a milost pro vás, kdybyste jen věřili a mohli se uvolnit... No co, je mi líto... to je, On se nedá vyčerpát.

Jan 7:37; Efezským 3:20

134 On je tady dnes večer nevyčerpatelným pramenem věčného života, aby projevil každé Božské zaslíbení Bible pro každého, kdo tomu uvěří. Amen. Ano. Jedinou věc, kterou musíš udělat, je pít. Přijít k tomuto prameni a pít. Pít, dokud neuhasíš žízeň. Vyčerpát ho ale v žádném případě nemůžeš. On je zcela nevyčerpatelný, i když budeš pít a pít a pít. Můžeš pít své uzdravení. Můžeš pít své spasení. Jen přijít a pít. „Kdo žízní, ať přijde a pije.“ Amen. Víím, že On je tady a víím, že udělá mnohem víc, pokud Mu to jen dovolíme.

135 Právě jsem zpozoroval, jak se něco stalo. Nerad bych začínal nějaký druh bohoslužby, vííte, s viděními, protože mluvím o něčem jiném. Vííte, já hovořím o vás přicházejících, ale ne kvůli fyzickému uzdravení, ale o přijíání k... Hned jak jen budu moci, rád bych to udělal, teď je to jenom... rozumíte, lidé to okamžitě vystihnou a člověk to pociťuje, jak to přichází.

136 Tedy, ten muž sedící tam vzadu se svým mladým synovcem, on má špatnou kyčel. Jestli bude věřit, Bůh ho uzdraví a vrátí mu zdraví. Věříš tomu, že On ho uzdraví a že se bude mít dobře? Pokud ano, dobře, pak to Bůh udělá, rozumíte. V pořádku. Amen.

137 Sedí tady nějaký muž, tamhle, dívá se rovnou na mne. Modlí se

za svou rodinu. Není odsud. Je z Jižní Karolíny. Pan Dickson. Pokud však bude věřit celým srdcem, Bůh pro něj splní to požehnání. Věříte tomu, pane? Vůbec ho neznám. Nikdy jsem ho v životě neviděl. Amen. Nikdy v životě jsem ho neviděl.

138 Ovšem vidíte, co tím myslím? Co to je? „Jak to funguje, bratře Branham?“ Když se bratr Branham může odsunout z cesty! Ano, prosím. Když já se mohu odsunout z cesty, pak přichází Ježíš Kristus.

139 Mimochodem, hned za ním je další muž, který byl roznícen ohněm, on je také z Jižní Karolíny. To souhlasí. Vidím, jak se to zavěsilo rovnou nad ním. To je čistá pravda. On se modlí za bratra, který je alkoholik. To je čistá pravda. Poslyš. Jmenuješ se bratr Holmes. Věříš, že Bůh... Jmenuješ se tak? Bůh způsobil... Bůh to vyslyší.

Vidíte, co tím myslím? „Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“

Skutky 2:2

140 Postavme se teď všichni. Volejme, letničnící, zvedněme ruce: „Ještě jednou, Pane! Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“ Haleluja! Nevím, co bych měl udělat, ale je to tady. Volejme jednomyslně: „Ještě jednou, Pane!“ Volejme: „Ještě jednou, Pane! Ještě jednou, Pane! Ještě jednou, Pane, sešli svou moc, sešli svá požehnání. Sešli svého Ducha svatého na nás jako mohutný valící se vítr, který naplní znovu každou duši, která je tady.“ Sláva Bohu! Věřte tomu z celého srdce. „Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“ Haleluja!

141 Pijte z toho Ducha! Pokud se do vás Duch svatý může vlít, až budete tak opilí, že zapomenete, jak se jmenujete, až zapomenete na všechny vaše pochybnosti; pak můžete s Bohem někam dojít. A potom to zvolání: „Ještě jednou,“ bude vyplývat z upřímnosti a za ním další. Haleluja! Naplnění Duchem svatým, tito opilí Duchem; Boží spravedlnost, svatost a moc způsobí, že budete tak opilí, že zapomenete, kým jste. Vy v podstatě nejste nic. Zapamatujte si, Bůh chce, abyste vešli. „Ještě jednou, Pane, ještě jednou! Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“

142 Ó, letničnící, letničnící, utíkejte, jde o život! Zůstává už málo času. Je později, než si myslíte. Pokud bych už nikdy neřekl z této kazatelny žádné slovo, zapamatujte si, utíkejte, jde o život! Je později, než si myslíte. Pociťuji, jak Duch svatý ve mně říká: „Zopakuj to.“ Utíkejte, jde o život! Je později, než si myslíte.

143 Ještě jednou, Pane, ještě jednou, naplň Modlitebnu života věčným životem, každého jednotlivého člena tady. A ať sláva Páně

spadne na toto shromáždění, Pane Ježíši. Haleluja! Haleluja! Věřím Bohu. Ještě jednou, Pane, ještě jednou. Dovol jim ještě jednou zapomenout, kým jsou. Ať zapomenou na svou nevíru, abychom mohli zvolat: „Ještě jednou, Pane, ještě jednou!“

Milujete Ho?

144 Ó, Bože, nebeský Otče, dej nám probuzení v našich duších, Pane. Vidíme, že naše lampy čadí, oheň na oltáři pohasíná. Ó, Pane Bože, pohleď na národ nacházející se pod kletbou hříchu, ale, Pane, nezapomeň na svůj lid. Zdejší lidé o to usilují po leta, Pane, aby pro Tebe vybudovali tuto malou ekonomiku. Postavili Modlitebnu života, Pane, aby to byla stanice spasení pro duše, pro probuzení. Ó, Bože, ještě jednou do ní vlij svatou moc. Zpytuj každého člena, odstraň všechny rozdíly, pošli dešť Božího svatého ohně, jenž by osvětlil naše duše, Pane, přítomností Ježíše Krista. Ať lidé nejsou tak pokleslí v nevěře, aby nemohli vidět, že Ty jsi tady s námi a ty jsi Slovem; a rozpoznáváš myšlenky srdce, když nám byla Bible dokázána znovu a znovu. Pane Bože, probud' naše smysly a Ducha Božího, který je mezi námi. Vyslyš, Otče. Odevzdávám Ti je spolu se mnou. Amen.

145 Bratře, sestro, já nevím na základě mé Bible o žádné jiné věci, kterou Bůh zaslíbil a která by se měla stát před vytržením Církve. Prostě to nevím. Vy si myslíte, že to bude příchod znamení šelmy; už jsem vám řekl, to je... oni je už přijali, rozumíte. Ta další věc, která zůstala, je vytržení Církve. To se může stát každou chvílí, a nakolik vím, nenaruší to žádné Písmo v Bibli. Bůh ví, že to je pravda. Ano, prosím. Čas je blízko. Je později, než si myslíme.

146 Zavřeme oči a zpíváme „Miluji Jej.“ Možná, že když Ho budeme uctívat a oslavovat Ho, On něco udělá. Celý týden jsem se modlil, abych v této modlitebně uviděl průlom. Modlil jsem se, než jsem sem přijel a prosil jsem i jiné lidi, aby se za to modlili. Ó, za to je přinášena modlitba a já se pokouším modlit celým svým srdcem. Probudme se, a to rychle. Uctívejme Ho a oslavujme Ho, když budeme zpívat se zavřenýma očima a rukama zvednutýma k Bohu.

*Miluji Jej, miluji Jej,
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé
na dřevě Golgoty.*

147 A teď, než budeme zpívat další sloku, podejme si ruce s někým

stojícím vedle, s tvým křesťanským bratrem a řekněte: „Bůh ti žehnej,“ zatímco budeme pokračovat ve zpěvu.

*Miluji Jež, (jestli milujete jeden druhého,
nemůžete nemilovat Boha)
protože On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé
na dřevě Golgoty.*

¹⁴⁸ Řekněme: „Haleluja!“ řekněme to znovu: „Haleluja!“ a znovu: „Haleluja!“ Sláva Bohu!

Miluji Jež, miluji Jež, protože...

